

Kadınlar

— Bahadır Boranlı · 31 Mart 2024

KADINLAR

Kadınlar buğday başağı zarafetinde;

Bahar yağmurlarıyla yeşerip,

rüzgârında nazla salınan kadınlar.

Yaz güneşinde yanık benizleri,

alınlarında boncuk boncuk ter.

Zarif elleri fındık, mısır, çay hasadı zahmetinde,

Aklı; ekmek aş, karın doysun derdinde.

Bahçelerin kelebeği, gülü, bülbülü kadınlar.

Kimi köyünden uzak mevsimlik işçi,

Geçim yad ellerde, bitmez tükenmez yolları,

Durduğu yer kadar özgür, rızkı kadar orali.

Elinde kına, sırtında bebe,

ömrü hep yollarda geçer doğdu doğalı.

Bulunursa dere kenarı, olmazsa,

Tarla başında mavi beyaz bir çadır,

önünde derme çatma sacayak ocak,

üstünde isli tencerede pişen yemek,

sonrası çapa ve kürek, güneş ve toprak,

Uçsuz bucaksız bozkırın yanık türküsü,

Kırmızı gelinciği, kınalı keklîği kadınlar.

Toroslar'ı aşar kimi Sarıkeçili kimi Karakeçili,

Kara kıl çadır yurdu, sermayesi kirmanında yün,

sağımda süt, ayağında çorap, organı ve ipi,

yere serdiği keçe, hepsi el emeği, Allah vergisi.

Yalçın dağ yollarında omzunda dünyanın yükü,

Yaylaların mor sümbülü, çiğdem çiçeği kadınlar.

Köyünde kentinde; göz nuru işleyen makinede,

hastasının yanında şifalı el; doktor ve hemşire

sınıfında öğretmen, kışlada asker, karakolda polis

her anı emek, alın teri, her dokunuşu mucize.

Her biri nadide bir çiçek Gül, Gonca, Nergis, Lâle,

Yasemin ve Müge; hepsi en güzel ismiyle Anne.
Bahadır BORANLI